

NOTAT

Dato: 17. februar 2009
Kontor: Internationalt kontor
J.nr.: 2008/4050-1181

Notat om sagen C-465/07 (Elgafaji, Elgafaji mod Nederlandene (C-465/07) vedrørende fortolkningen af flygtningedefinitionsdirektivets artikel 15, litra c)

EF-domstolen har tirsdag den 17. februar 2009 afsagt dom i sagen C-465/07 (Elgafaji, Elgafaji mod Nederlandene), der vedrører spørgsmålet om fortolkningen af artikel 15, litra c), i EU's flygtningedefinitionsdirektiv (2004/83/EF). EF-domstolen er i sagen blevet forelagt to præjudicielle spørgsmål om, hvorvidt flygtningedefinitionsdirektivets artikel 15, litra c), indeholder en videregående beskyttelse end den, der ligger i den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3.

Sagen omhandler et irakisk ægtepar, der har fået afslag på asyl i Nederlandene, og som har påstået sig omfattet af EU's flygtningedefinitionsdirektivs artikel 15, litra c), sammenholdt med artikel 2, litra e), hvorefter der tildeles subsidiær beskyttelse, hvis der er alvorlig grund til at antage, at vedkommende, hvis han eller hun sendes tilbage, vil løbe en reel risiko for at lide alvorlig overlast forstået som alvorlig og individuel trussel mod en civilpersons liv eller fysiske integritet som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt.

Flygtningedefinitionsdirektivet er omfattet af det danske forbehold og således ikke bindende for Danmark. Den danske regering har ikke deltaget i sagen.

EF-domstolen er i sin afgørelse nået frem til følgende konklusioner:

"Artikel 15, litra c), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, sammenholdt med samme direktivs artikel 2, litra e), skal fortolkes således, at:

- det, når en person søger om subsidiær beskyttelse, ikke er en betingelse for, at der anses at foreligge en alvorlig og individuel trussel mod dennes liv eller fysiske integritet, at den pågældende fører bevis for, at truslen er specifikt rettet mod denne på grund af specielle omstændigheder ved den pågældendes situation
- det undtagelsesvist kan anses for godtgjort, at der foreligger en sådan trussel, når graden af vilkårlig vold, som karakteriserer den igangværende væbnede konflikt – som be-

dømmes af de kompetente nationale myndigheder, der skal tage stilling til en ansøgning om subsidiær beskyttelse, eller af de retter i en medlemsstat, for hvilke et afslag på en sådan ansøgning er blevet indbragt – når et niveau, der er så højt, at der er alvorlig grund til at antage, at en civilperson, der sendes tilbage til det pågældende land, eller i givet fald den pågældende region, alene som følge af sin tilstedeværelse på dette lands eller denne regions område vil løbe en reel risiko for at være udsat for denne trussel.”